

Mill. Kr., og samtidig er Bankernes gaaet ned med 1 Million, det vil sige i de sidste 17 Maaneder en Vækst paa 4,3 Mill. Kr. Jeg ved ikke — det ses ikke af det ærede Medlems Udtalelser —, hvor meget der af denne Stigning falder paa indeværende Aar, paa Tiden efter ultimo December i Fjor, men maaske kan det af de 4,3 Millioner anslaaes til ca. 2 Millioner. Det vil altsaa sige, at vi i Øjeblikket skulde have i hjemlige Sparekasser en Indskudskapital paa ca. 35 Millioner. Dette modsvarede i 1914 af 89 Mill. Mark. Selv om man altsaa lægger de 9 Millioner fra Realkreditkommissionen til, udgør Beløbet knapt Halvdelen af Indskuddene i 1914. De Beretninger, jeg har set fra Sparekassemøder, f. Eks. Aabenraa Amts Sparekasse, Sønderborg Bys Sparekasse, Haderslev Omegns Sparekasse, er ingenlunde nedslaaende, tværtimod, jeg kan der være enig i, hvad det ærede Medlem sagde; men det ændrer intet ved den Kendsgerning, at Sønderjylland endnu er og længe vil være et saare kapitalfattigt Land.

Naar man vil være klar over den faktiske, ved hjemligt Arbejde tilvejebragte Opsparing, som har fundet Sted siden 1920, gaar det endda slet ikke an at tage alle disse ca. 35 Millioner, der i Øjeblikket staar i de hjemlige Sparekasser, som Udryk for en saadan Kapitalopsparing. Thi man kan ikke se bort fra, at en meget stor Del af disse Beløb endnu stammer fra den danske Stats Valutaregulering. Og tager man Bankerne med, altsaa det samlede Indskudsbeløb paa 88 Millioner, er det i Virkeligheden ofte Beløb, som er Forretningfolks, Landmænds, Institutioners og andres disponible Driftsmidler, som de har indestaende i Bankerne.

Nu er der ganske vist, jeg vil ogsaa anerkende det, som det er sket fra foregaaende Taleres Side, gjort meget fra Statens Side for at bøde paa de vanskelige Forhold. Vi har faaet Valutareguleringen med 59 Millioner, der var en haardt tiltrængt Hjælp, Laanekassens Oprettelse og dens senere delvise Fornyelse, Statens Garanti for Sønderjyllands Kreditforening og sidst de 9 Millioner efter Realkreditkommissionens Forslag. De har gjort megen god Nytte ikke blot ved Afløsningen af dyre Banklaan, men ikke mindst ved, som ogsaa fremhævet, at sænke Renten for de almindelige Sparekasselaan, hvilket var Betingelsen for, at Sparekasserne overhovedet kunde faa disse Penge. Men det er langt fra nok. Realkreditkommissionen foreslog jo at tilføre Sønderjylland en

Kapital paa 20 Millioner. Af disse resterer endnu de 10, eller er det 11, jeg ved det ikke rigtigt. Jeg vil benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Finansminister, om den ene Million, som der har været talt om, nu er blevet sendt derned eller skal sendes derned af Apotekerfondens Midler, er en ny Million, eller den indgaar i de 9 Millioner, jeg er ikke klar over det.

Nu siger det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, at det er ikke flere Penge, man skal have til Sønderjylland, men det er billigere Penge, derfor skal man sætte Renten ned, den er endnu højere end her i Landet. Det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) sluttede sig til dette Krav. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen krævede en energisk Forhandling med de sønderjydske Banker, han talte om, at man her fra Rigsdagen skulde sætte Trumf paa for at faa Renten et godt Stykke ned. Det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) henstillede, at der fra Finansstyrelsens Side blev gjort alt muligt for at tvinge den sønderjydske Bankrente ned.

Jeg kan i og for sig være ganske enig i det, man derigennem vil opnaa, nemlig billigere Arbejds- og Produktionsvilkaar for alle vore Erhverv, men jeg har uægtelig svært ved at forstaa, ved hvilke Midler man vil opnaa det. Hvordan vil man bære sig ad med at kommandere Kapitalen, om jeg saa maa sige? Det plejer man altid at komme til kort med. Renten, som man altsaa vil tvinge ned, udøver nu en Gang den økonomiske Grundfunktion at regulere Forholdet mellem Tilbud af og Efterspørgsel efter Kapital. Hvilke Midler har man til at tvinge Bankrenten ned? De hjemlige Banker mener, at den nuværende Rente er nødvendig for at fastholde den hjemlige Kapital, der ellers vilde søge fortrinsvis Anbringelse andetsteds og paa anden Maade, f. Eks. i de lave Obligationer.

Findes der noget som helst andet Middel end eventuelt at udlaae yderligere Millionbeløb til lavere Rente, stille yderligere Millionbeløb til lavere Rente til Raadighed? Ja, kan man gøre dette fra Statens Side, direkte eller indirekte, kan man formentlig virkeliggøre en saadan Politik. Men i hvilket Omfang kan saadanne Penge skaffes? Det vilde være interessant og vigtigt at faa dette Spørgsmaal besvaret, thi med et simpelt Krav om, at der skal lægges Pres paa Bankerne, sættes Trumf paa, tror jeg ikke, man kommer nogen Vegne i denne Sag. Og gaar man den Vej at fremskaffe ny Kapital til billigere Rente, saa sker jo det, som det ærede Med-